Dimonis pujen

Per EloiA el dj., 08/01/2009 - 09:00

Òscar Briz

-

Asincronia

Lletra original

Tot és pols que s'endú el ventquan desapareixemQuan el final es prop deixem darrere un munt de femTu te'n recordes com solíem seure i observarVivíem sense preocupar-nosFins que es va complicar Dimonis pugenDes de l'infernPugen i t'emboliquenSi no estàs ben despert L'home que abandonà els seu somnisAra es veu condemnatMira endarrere amb amargorI no troba qui culparMoltes vegades no s'hi sapCom eixir endavantPerò tindre llàstima d'un mateixÉs un petit pecat Dimonis pugenDes de l'infernPugen i t'emboliquenSi no estàs ben despert Dimonis que et compliquen cada inventSón milers i es multipliquen com la gentEt posaran a prova els condemnatsEn el moment menys esperat Tu te'n recordes com solíem seure i observarVivíem sense preocupar-nosFins que es va complicar Dimonis pugenDes de l'infernPugen i t'emboliquenSi no estàs ben despert

Lletra traduïda

No m’enredis!

En la tradició espiritual bíblica, el diable és presentat com aquell qui enganya, el pare de la mentira. No és d'estranyar doncs el ressentiment, la enveja, el fer-se mala sang i l'egoïsme són sinònims de tancar-se en un mateix i els propis interessos, deixant de banda als altres i a Déu. A voltes aquests dimonis no són més que projeccions socials, ens demanen "ser algú" si tenim cotxe, anar al gimnàs, ser famosos, una casa o segona residència... quan, de fet, ja som algú en tant que criatures, sers vinguts a l'existència per amor, pura gratuïtat. Viure amb autenticitat, des de l'amor, demana estar atents, a no deixar-nos embolicar per aquests desitjos, així ho diu la carta de Pere: ***"Sigueu sobris, vetlleu! El vostre adversari, el diable, rugint com un lleó, ronda cercant qui engolir."*** (1Pe 5, 8) Tots ens autoenganyem, ens fem un embolic... quins són aquests somnis que t'alienen? En què creus que t'enganyes? Quina actitut pròpia et priva de viure amb autenticitat? Demana llum per veure i deslligar aquests embolics personals. Com a dinàmica de grup podem fer previament un joc o taller sobre nusos o jugar al "twister"-enredos.

No el va enredar

Aleshores l'Esperit va conduir Jesús al desert perquè el diable el temptés. Jesús dejunà quaranta dies i quaranta nits, i al final tenia fam. El temptador se li acostà i li digué: Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans. Però ell li va respondre: L'Escriptura diu: L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el posa dalt de tot del temple i li diu: Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. Diu l'Escriptura: Donarà ordre als seus àngels, i et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres. Jesús li contestà: També diu l'Escriptura: No temptis el Senyor, el teu Déu. Després el diable se l'enduu dalt d'una muntanya molt alta, li mostra tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: Et donaré tot això si et prosternes i m'adores. Li diu Jesús: Vés-te'n, Satanàs! Diu l'Escriptura: Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol. Llavors el diable el va deixar, i vingueren uns àngels i el servien.